

“Koeien zijn mijn beste publiek”

De zomervakantie is voor velen de tijd bij uitstek om een boek open te slaan. Inspiratie nodig? Schrijvers op Stal ontvangt auteurs en lezers op Kempense boerderijen. “Ik was al twee keer te gast in een koeienstal”, zegt ‘ancien’ Chris de Stoop (60).

Boeren en boeken hebben meer met elkaar gemeen dan je denkt. Vraag maar aan Chris de Stoop. De auteur van *Ze zijn zo lief, meneer*, *Ex-reporter* en *Dit is mijn hof* stond als enige driemaal op de affiche van Schrijvers op Stal. Bij vier landbouwbedrijven in de Kempen gaan eerstdaags opnieuw twee schrijvers met elkaar in gesprek.

Wat maakt de formule zo interessant, Chris?

Chris de Stoop: Op het Kempense platteland zijn nog nauwelijks boekhandels. Schrijvers op Stal is een zeer goed georganiseerde poging om het platteland in contact te brengen met literatuur. De auteurs hebben vaak een band met de landbouw. Zelf ben ik een boerenzoon, zoals Elvis Peeters, met wie ik donderdag in Wortel aantreed. De vader van Herman Brusselmans was veehandelaar. Bij andere au-

teurs speelt het boerenleven een rol in hun romans, zoals bij Lize Spit in *Het Smelt*.

De auteurs dragen straks niet voor vanop een podium, maar op een erf. Hoe voelt dat?

Heerlijk, naast de schrijvers ontdekken de lezers ook het boerenbedrijf. Bij de vorige edities heb ik op mijn expliciete vraag steeds voorgelezen in een stal. In mijn boek *Dit is mijn hof* wemelt het van de koebeesten. Twee jaar geleden sprak ik in Weelde voor 200 mensen en 140 koeien. In Baarle-Nassau stond ik vorig jaar tussen de kalfjes. Dat waren telkens ongedwongen lezingen. Toen men onlangs het 25-jarig overlijden van koning Boudewijn herdacht, zag ik mezelf op journaalbeelden in de Brusselse kathedraal gespannen spreken voor presidenten, koningen en zelfs een keizer. Nee, dan spreek ik liever tussen de koeien, zij zijn mijn beste publiek.”

Zie je een band tussen literatuur en het boerenleven?

De Vlaamse literatuur is geworteld in het boerenleven. Toen ik kind was, waren romans als *Boerensalm*, *De vlaschaard* of *Het gezin van Paemel* nog populair. Ik droomde ervan zelf ooit zo’n moderne boe-

renroman te schrijven. Los daarvan blijft de landbouw een mythische wereld die zich uitstekend leent tot literatuur.

“De Vlaamse literatuur is geworteld in het boerenleven.”

Dit is mijn hof wijst op de teloorgang van de landbouw.

Zeven jaar geleden ben ik na de dood van mijn broer teruggekeerd naar de ouderlijke boerderij in de Wase polder. Zo ben ik weer in contact gekomen met het platteland en ben ik nu zelfs officieel boer in bijberoep. Het gaat niet goed met de boerenstiel. Het is verbijsterend hoeveel boeren ermee stoppen zonder dat het ons iets kan schelen. Uit een Nederlands boek blijkt ook dat boeren in westerse landen bijna dubbel zo veel zelfmoord plegen als gewone burgers. In onze maatschappij heerst veel solidariteit, maar niet met boeren in nood. Zo gaat een rijke wereld, waarop de Vlaamse cultuur gestoeld is, verloren. Een gezonde samen-

Ook Brusselmans en Spit present

Samen met Landelijke Gilden en de Turnhouse Warande staat vzw Rurant voor de derde editie van Schrijvers op Stal. Twee schrijvers ploffen neer op het erf van een Kempense boerderij voor een babbel over landbouw en platteland. Kennen ze de boerenstiel? Speelt het een rol in hun werk?

Herman Brusselmans en Walter van den Broeck (20/08) bijten de spits af in de Vloeikenshoeve in Wuustwezel. De Schanshoeve in Olmen-Balen ontvangt Lize Spit en Koen Peeters (27/08), terwijl Bart Van Loo en Marita de Sterck (30/08) aanschuiven bij de familie Vrints in Brecht. Chris de Stoop en Elvis Peeters (23/08) lezen voor in Wortel. Telkens om 19.30u en gratis. (id)

Boerenzoon Chris de Stoop: “Veel auteurs hebben een band met de landbouw.” FOTO WIM KEMPENARS

leving heeft nood aan een gezonde landbouw. Gemeten aan de internationale belangstelling voor het boek blijkt de crisis in de landbouw universeel. Na vertalingen in het Frans en het Duits komt *Dit is mijn hof* eind dit jaar ook in China uit.

Wanneer het water breekt, je boek dat volgende maand verschijnt, gaat over een heel ander thema: bootvluchtelingen.

Bootjes met anonieme mensenmassa’s haalden het wereldnieuws, maar eigenlijk weten we er weinig van. In het boek neem ik afstand van het verhitte debat rond de vluchtelingen crisis en concentreer ik me op een concrete familiegeschiedenis. Ik vertel het waargebeurde verhaal van een visser en zijn dochter, die al een tijd geleden hun vaderland Vietnam ontvluchten en terecht kwamen in een dorp achter een hoge dijk van de Schelde. Hoe voelt het om je leven op het spel te zetten? Hoe voelt het om je geboortegrond achter te laten en elders een nieuw leven op te bouwen? Het gevoel van ontheemding is herkenbaar voor mij. Ik ben zelf op zoek gegaan naar mijn roots en teruggekeerd naar de ouderlijke boerderij die mij gemaakt heeft tot wie ik ben.

ILSE DEWEVER

